

פ ר ו ט ו ר ק ר ל ט ט' 32/7

טישיבת ועדת הכספים, טיום ד', ד' בטבת תשס"ו
(29.12.54), כשעה 9.00.

=====

נרכחו: חברי הועדה: י. גורי - היו"ר
ק. לוז
ש. דיין
א. הרצפלד
ח. לנדן
י. טורדר

סוזמנים: ד"ר לנדאו - מנהל מלוה חובה
ד"ר קיסרון - מטעם משרד הטכסים
סר א. עזר - מטעם המרכז לתיירות

סדר-היום: 1. בקשות פטור לפי סעיף 57 של חוק כלוה חובה
2. עניני התיירות

היו"ר י. גורי: פותח את הישיבה.

אנו נעבור על רשימת המבקשים פטור לפי סעיף 57 לחוק כלוה חובה, ונקרא ראשית את סכתי המבקשים.
(קורא סכתב מטעם "עמידר")

לא סוכנעתי עד היום למה לא לראות את "עמידר" כבנק לצורך סעיף 57.

א. הרצפלד: הרי למעשה "עמידר" היא חברה מסללתית בטאת האחוזים.

היו"ר י. גורי: החוק קובע שחברה מסללתית אינה יכולה להכלל ברשימת הסודות הנסנים בסעיף 57, פרט לבנק החקלאות, אולם למעשה ב"עמידר" יש גם הון סאינו מסללתי.

א. הרצפלד: "עמידר" זוהי חברה לסיכון מעוטי יכולת בעיקרה, ולא לכ"ר אותה לפי סעיף 57. פירוטו להטיל את המלוה על מסתכני החברה. הפטור מצריך לתת לחברה זו הוא למעשה לטובת האיש העומד להכנס לדירה ולא לטובת האוצר.

ד"ר לנדאו: לא סדובר כאן לפטור את הרכוש של "עמידר", באשר הוא כבדפסור באופן זמני, בהתאם להחלטה מיוחדת שהיתה לענין זה. "עמידר" נתנה כמעט אין ורק דירות בנות חדר אחד, אשר כולן פטורות. אולם הסדובר כאן במקרה אחד, הלינו - לא לפטור, על ידי החלטה כללית, את ההלוואות ש"עמידר" נתנה לחברות סיכון שונות. אם זה חוב לזכות מיטהו שהוכר כחוק - אני מסכים לפטור אותו, אם 'סדובר במסכנתא - גם כן, אבל אינני מסכים שינוכו גם ההלוואות ש"עמידר" נתנה לגורמים שונים, בניח לקבלן פלוני, אשר ידרוש כי ינוכו מחשבונו את ההלוואה שקיבל ש"עמידר".

היו"ר י. גורי:

היא נתנה הלוואות לחברות שיכון ולא לקבלנים.
אשר לטעב החוקי, אילו "עמידר" היתה
מוסד סטטלתי בטלוא טובן הטלה, אז היינו כבולים על ידי החוק. אולם מכיוון
שהיא איננה מוסד סטטלתי בטובן הפאקטוא, אנו צריכים לסקור טבחינה
עניינית לשחרר אותה או לאו.

ד"ר לנדאו:

לדעתי, אותה הלוואה סניחנה שתוך כספי
הלוואה סטטלית - אי אפשר לנכות.

היו"ר י. גורי:

הייתי רוצה לדעת האם יש לכם אינפורמציה
על היקף ההלוואות האלה שלא ניתנו בטיטרים
לטסתכונים כי אם דרך חברות שיכון. אבל הרי, מבחינה עניינית, אין שום
הבדל אם הססתכונים קיבלו הלוואות "עמידר" באופן ישיר או דרך חברות שיכון
אחרות, ואין שום הגיון לאבטיל בין שני ריביות אלה.

י. פורדר:

במידה שאני זוכר, עוד מהיותי ב"עמידר",
ניתנו הלוואות בסתי צוחת: לעולים,
בטקום לתת להם בית להסכרה נתנו להם טסכנתא, והדרך השניה היתה שנתנו
כספים לחברות שיכון ואלו העבירו אותם לטסתכן.

ד"ר לנדאו:

סטתכונים אלה כלל אינם מגיעים לחובת תשלום.
הסדובר הוא בחברת שיכון שקיבלה הלוואות

ס"עמידר"

י. פורדר:

בניח שחברת שיכון בנתה בטקום מסויים 500
דירות, ורכוש החברה לכל דירה הוא 3000
ל"י; על כל דירה רובצת טסכנתא של 1500 ל"י; מדוע חברת השיכון צריכה
לטלם טלוה על 3000 ל"י לכל דירה ואינה רטאית לנכות 1500 ל"י, טזהו למעשה
חוב אטיתי כלפי "עמידר"?

ד"ר לנדאו:

בטקרה זה לא חברת השיכון היא הנוטאת בחוב.
אני רוצה להביא דוגמה לטה אני סתכוון:
בניח ס"עמידר" נתנה טלוה לחברת "סטכנות" והחברה הטתטטה בכסף זה לקניית
קרקע.

ס. לוז:

האם "עמידר" בנתנת טתם הלוואות?

ד"ר לנדאו:

איתכן שחברה מסויימת רכטה טכונה לעירבוב
טלט בהלוואה טלה ובזה הגדילה את רכוטה.

י. פורדר:

אני מציע סלפני החלטתנו נפנה לחברה ונבקט
אינפורטציה - איזה הלוואות היא נתנה ולאיזה
טטרות.

היו"ר י. גורי:

אני מקבל הצעה זו. אפנה בטכתב ל"עמידר"
ואבקט את הפרטים הבאים:א) מי הן חברות
השיכון שקיבלו הלוואות ולאיזה טטרות; ב) האם ניתנו הלוואות גם לגופים אחרים,
חוץ מחברות שיכון, מי הם גופים אלה ולאיזה טטרות ניתנו הלוואות אלו.

ס. לוז:

ואני מציע להוטיף עוד פרט: טאיזה רכוש
רוצים לנכות את ההלוואות.

היו"ר י. גורי:

(קורא טכתב טטעם חברת "אטכט")

הוחלט - לדחות את הבקשה

(קורא סכתב מטעם, חברת נאמנות
לטכנתאות בע"מ)

היו"ר י. גורני:

ד"ר לנדאו:
אטנם לפי גישתנו החשבנו את חברות הביטוח
כבנקים, אולם זהו למעשה טוסד אשר הוקם
על ידי התאחדותן של שתי חברות ביטוח, חברת ביטוח "ציון" וחברת ביטוח
"יהודה", טוסד שאין לזהותו בחברות אשר יצרהו.

היו"ר י. גורני:

מבחינה פורמלית אני יכול לקבל את הנימוק
של ד"ר לנדאו, אבל המחקק לא אשר שגם
שתי חברות ביטוח מתאחדות לסטרות ביטוח ויוצרות גוף שליטי - אין לראותו
כחברת ביטוח.

ד"ר לנדאו:

הן יצרו חברה לנאמנות והסקעות.

ק. לוז:

לדעתי חברה כזו זכאית לפטור יותר מאשר
חברת ביטוח, כי אם אני מבין היטב, שתי
חברות ביטוח אלו התאחדו לצורך מתן הלואות לטכנתאות לבנין, (ד"ר לנדאו:
לכל דבר) הן לא נותנות באופן כלתי אמצעי את ההלואות לגופים כי אם יצרו
חברה מיוחדת לצורך זה.

ד"ר לנדאו:

אשר לחברה זו, אינני מתנגד כל כך לאשר
בקטתה, אלא שחושש אנוכי שגם יש לה גם

הסקעות אחרות.

היו"ר י. גורני:

אנו יכולים לשאול את החברה, האם היא
מסרתה רק את המטרה בזו או היא עוסקת

גם בדברים אחרים.

הוחלט: לברר לאיזה סטרות ניתנות הטכנתאות
על ידי "חברת נאמנות לטכנתאות
בע"מ".

היו"ר י. גורני:

(קורא סכתב מטעם, אגודת הסקעות לישראל)

ד"ר לנדאו:

לגבי חברה זו היה כבר דיון בוועדת הכספים
והוחלט בטלילה, אלא שהחלטה לא נרשמה

בפרוטוקול.

(המסך היטיבה רשמה חס)

י. פרדר:

יש ובנקים נותנים את ההלוואות באמצעות חברות השקעות שלהן. מדוע ייגרע חלקו של מקבל ההלוואה אם הבנק, מטעמים שלו, מחליט לתת את ההלוואה באמצעות החברה ולא על-ידי הבנק באופן ישיר?

ד"ר לנדאו:

אם נחרב יתר על המידה על הכרת החובות נביא את המילווה לאפס. עד עכשו קיבלנו 15 מליון ל"י. יש מוסדות מסוימים שוועדה הכספית תכיר בהם, אבל איננו מציעים לפסור כל חברה.

ג. קיטרון:

לדעתי דין חברה-בת צריך להיות כדין חברה-אם, אם הבנק עושה את העיסקה באמצעות חברה-בת. מדוע יסבול מקבל ההלוואה אם בנק א' יעשה את העיסקה באמצעות החברה ואילו בנק ב' יעשה זאת בעצמו?

הי"ר י. גורי:

אילו קיבלנו את דעתך היינו פטורים מדיונים רבים. אנו עלולים להגיע לאבסורד אם נסחרר ביד רחבה. איננו יכול להלוק על ההגיון שבדבריו של ד"ר קיטרון, אלא שאם כך יש בזה מסקנה מסוימת לגבי המדיניות של הוועדה. מכיון שכך אני מציע לא לקבל היום החלטה על חברה להשקעות בע"מ, אלא נשוב ונדון בזה לאחר ונדון ב"עמידה", ולאחר שנקבל תשובה מחברת "ציון" ו"יהודה".

י. בזק:

ד"ר למדאו אמר שהיתה החלטה שלילית, והיא לא נרשמה במרוטוקול. היתה החלטה מפורשת אחרת, לטוב ולדון כמו שהיתה במקרה של חברת "גב-יח".

ה ד ח ל ט

א. החברה החיפאית לבטוח בע"מ - לאסר

ב. עמידר

- לטוב ולדון לאחר קבלת הפרטים הבאים: 1. מה הן חברות הייכון או הגוטיים שקיבלו הלוואות מאת עמידר. 2. לאיזו מטרה ניתנו ההלוואות. 3. מאיזה רכוש רוצים לנכות את ההלוואות.

ג. חברת באטנות למיכנות בע"מ -

ד. חברה להשקעות ומיכנות בע"מ - לטוב ולדון לאחר קבלת תשובה מהחברות הנ"ל אם הן מטקיעות כספיהן רק במיכנות או לשיכון או גם בעניינים אחרים.

ה. אגודת השקעות לישראל בע"מ - לטוב ולדון לאחר קבלת ההחלטה בענין עמידר.

ו. חברה גב-יח לקרקעות בע"מ - כנ"ל.

ז. אגודת מפעלי הטכנון של

מטוחררי הצי והצ"א בע"מ - לרשום את הודעת המלווה כי הסדר הענין ייעשה על-ידי תיקון בחוק המוצע על-ידי המטטלה.

ח. חברת "פמרק" להנדסה

(אמקור) בע"מ - לדחות

ט. חברה למינבטיים ופצמנות

בישראל בע"מ - לדחות

י. "אלבה" קופת תגמולים בע"מ - לאסר

יא. "גמול" חברה להשקעות בע"מ - לאסר

בעיות התיירות:

היו"ר י. גורי:

בטרם נשמע את תזובתו של מר עזר, עלי להעיר כמה הערות.

אני מטיל ספק אם כולנו - לא רק ועדת הכספים - התעמקנו מספיק בעיה זו. אני מטעים לדעתם של אותם החברים הטוענים שיש לדון בעיה זו לא רק מבחינת המטבע הזר שהוא מכניס לנו, - וזה דבר שאין לזלזל בו כלל ועיקר - אלא מבחינה התועלת הרבה הצפונה בתיירות רחבה של יהודים ושל נוצרים בארץ. רק אתמול שמענו מפי מר האוצר מה רב הערך של ביקוריהם של יהודים ונוצרים בארץ, ובאיזו מידה "משתלם" לנו הדבר בהמשך הזמן. לכן אין כלל להעריך את הברכה הצפונה בתיירות גדולה, מלבד מטבע חוץ.

אם הדבר הוא כך, הרי זה מחייב מדיניות לטווח-ארוך, וזו מירושה: הקלות לתיירות, שמירה על יחס הוגן אליהם, מלגות טובות, שרות טוב ועדין, נקיון לא רק בבתי-המלון אלא גם בחוצות הערים, כבישים טובים, וכל אותה מערכת הכלית המצטפת למיניסטר הדרוש כדי לסווג תיירות.

ברור "כדי לבצע תכנית כזאת, דרוש זמן.

אבל לא רק זמן - דרושות הטקעות, כי בלעדיון לא נוכל להסוך את הארץ לארץ מושכת תיירים. קיימת בעיית המלונות שהוקפו ובעליהם אינם יכולים להחזיק בהם, משום שהתיירות מצמצמת רק במספר התיירים בשנה. כיצד נפתור בעיה זו?

ברור שהטקעה כזאת אינה יכולה להיות בטוחה

בהכנסה מבחינת מטבע זר, וייתכן שהטקעה שמסקיעים השנה תתן מרי רק כעבור שנים מספר, אולי רק בעוד 10 שנים. אם מדברים על מדיניות למנוח ארוך בענין התיירות, צריך לקבוע תכנית ל-7 או 10 שנים שתוגשם באופן הדרגתי במשך שנים אחדות. נדמה לי שתכנית כזאת חסרה. לכן, אם יש מטרה לברור זה, נראה לי שעלינו להמליץ בסני הממשלה על תכנית לטווח ארוך, הן מבחינת ההטקעות והן מבחינת הסעולות שצריך לעשותן כדי לבצע ולממש את התכנית.

א. הצטלד: האם קיימת פעולת גומלין בין מרכז התיירות

לבין בעלי בתי-המלון - כלומר האם מואלים

מלון בשל יחס לא טוב, והאם הם מוכנים להציע מחירים נמוכים יותר?

א. עזר:

ראשית עלי להודות כי שמעתי כאן אתמול

כמה וכמה הצעות רציניות שאצטמח להשתמש בהן.

היו גם כמה הצעות, שעד כמה שאני מבין את חשיבותן, אין הדבר ניתן כרגע לביצוע. לחל, בית-הכנסת הגדול, שדיבר עליו חבר-הכנסת סטום. אין זה מתפקידו של מרכז התיירות ליזום דבר כזה. מיבן, אם תהיה יזמה כזאת ממישהו - נעזור.

עלי לציין ששמחתי לשמוע ולהווכח טוועדת

הכספים אינה מדברת רק על הדולרים, אלא היא מבינה את ערכה של התיירות בטביל הארץ. לתיירות יש ערך לא רק מבחינה מסקית, אלא מבחינה תרבותית, חינוכית, תרבותית ופוליטית גם יחד.

אמרו כאן שמרכז התיירות אינו צריך להיות

כחוף למסרד המסחר והתעסיה. זוהי שאלה מסובכת מאד, ועלי לאמר לכם שיש ארצות שבהן כחוף מרכז זה למסרד התאבורה, או מסרד המסחר והתעסיה, או מסרד החינוך, או מסרד החוף או מסרד ראש הממשלה, ויש ארצות שבהן יש מסרד מיוחד לתיירות. אבל ברוב הארצות כחוף מרכז התיירות למסרד המסחר והתעסיה משום שתיירות זוהי תעסיה ייצוא, אלא שמקום לייצא את הסחורה לקונה בחוץ-לארץ, מביאים את הקונה מחוץ-לארץ אל הסחורה, ומוכרים אותה כאן תמורת מטבע חוץ. בכל מבנהו ופעולתו, קטור מוכר זה למסרד המסחר והתעסיה, יותר מאשר לכל מסרד אחר.

מרכז התיירות מורכב מנציגי מסרדים זונים:

האוצר, חינוך, מסרד החוף, מסרד המניה, מסרד המסחר והתעסיה. זהו המוסד העליון הקובע את קווי המעולה. עבודתנו מתנהלת באמצעות חמט ועדות: הוועדה למחגנים, ועדה לתרבות אמנות וכו', ועדה למקומות היסטוריים, ועדה לשירותים, ועדה לתעמולה, ועדה למסר, המתענינת בשאלות שיסור דרכים וכו'. בוועדת

המטך דברי א. עזרי:

המסגרים, בוועדת התרבות ובוועדה ההיסטורית יוצג נציג של משרד הדתות. הוא אינו יוצג בוועדת התרבות, שבה יבנים על מופט על משרדי הנסיעות וכו'.

זאת ועוד. הצענו למשרד הדתות להקים ועדה מיוחדת לעידוד התירות הדתיות. ועדה זו מורכבת מנציג משרד הדתות ונציג מרכז התירות. לראותה של ועדה זו עומדת פרן מיוחדת של 7000 ל"י - מחציתה ניתנה על-ידי מרכז התירות ומחציתה על-ידי משרד הדתות. אנו מוציאים חוברות ונותנים שירות לתורים הדתיים הבאים ארצה. ד"ר כהנא יוצג בוועדה זו ואני.

תכניתנו היא לעשות פעולה הרבה יותר רחבה בשנה הבאה וגם להגביר את התעמולה. את תכנון התירות אי-אפשר לעשות מיום אחד למחרת. ח"כ פורדר אמר שכעבור שנה או שנתיים צריך לבחון באיזו מידה הצליחה התכנית שלנו. דברי מוכיחים שאנו מיישמים פעולה עם כל המשרדים, ובוועדות יושבים לא רק נציגי המשרדים, אלא גם נציגים של מוסדות וגופים שונים; הם משתתפים בוועדות בזכות דעה מיעצת. אנו מבקשים מאת הממשלה לשנות את התקנון כדי שהם יוכלו להשתתף בוועדות כחברים בעלי זכויות מלאות. המוסדות והגופים הם: המוסדות הלאומיים, טוהם, אל-על, משרדי נסיעות, בעלי בתי-מלון. הם המבצעים את הפעולה.

אינני רוצה להרבות בדיבור על הערך התרבותי של עבודתנו, ולא רק על ערכה מבחינת הדולרים שהיא מכניסה. בדרך-כלל יש לעבודתנו בארץ ערך תרבותי לא רב לגבי תיירים. אנחנו מסתלים במקומות ההיסטוריים, והשקעתי זמן ועמל רב במשך 6 חודשים, כדי ליצור את אותה קרן המאסרת לנו לעשות את כל אותם הדברים שעליהם די ח"כ סטום: קיסריה, מערת אליהו, בית-טעריים. (א. הרצפלד: זה כולל גם השקעות?) זאת היא המטרה. ח"כ סטום אמר שאפשר לעשות את הדבר הזה באמצעים יותר קטנים. ייתכן שהוא צודק. השנה אנו רוצים לבצע שליט מן התכנית שלנו ואנו רוצים לגייס את עזרתכם כדי שיוכנס לתקציב לקראת השנה הבאה סכום של 250 אלף ל"י לפחות. קיבלנו את הכסף רק סטום שדיברנו על דולרים, אבל ערכו של שיסוף המקומות ההיסטוריים הוא גדול יותר מערך הדולרים. נתנו לנו את הכסף ממני שדיברנו על תיירים.

הוא הדין לגבי מסגרים. היתה לנו מלחמה גדולה מאד כאשר הצגנו כאן את ההרטיירה של דוד - אופרה מאת דריוס מילוא. הופעה זו עלתה לנו 6000 ל"י, והשתתפה בזה הקרן האמריקנית. זה היה מסגן בעל ערך רב. אתה כאשר מעליה את האופרה הזאת על בימות העולם, מציינים בגאווה כי הצגת הבכורה נתקיימה בירושלים, שלה מוקדשת האופרה. מבקר המדינה עורר את הזאלה אח היה מוצדק להוציא סכום של 6000 ל"י בשעה שלא הספקנו להזמין ולמסוך תיירים. נכון שלא יכולנו למסוך תיירים במידה מספקת, אבל אותם 47 קומפוזיטורים שהשתתפו בכנס למוזיקה בת-זמננו הם הוטמנו, והדבר ניכר. נכתבו למעלה ממאתים מאמרים בעתונות העולמית על הענין הגדול הזה. כאשר ניהלתי מופט על פסטיבלים ים-תיכוניים ב-1956, ראיתי כיצד הוטמנו מכל מן הדבר הזה. את אותו "דוד" אפשר היה להציג כדמות דתית ואז היו אנשי הדת צועקים חמס. אך הוא הועלה על הבימה כדמות היסטורית. עכשו אנו מקווים שמה שמיר יסיים בהצלחה מחזה על הרמב"ם, ואז נראה את הרמב"ם כדמות הסטורית רוחנית גדולה מאד, שתוסיף לנו כבוד. אנו מבצעים את הפעולה הזאת עם משרד התינוך, משרד הדתות, אגודת הסופרים. אם לא נצליח - יהיה רע; אבל אם נצליח - הרי תהיה זו סומולריזציה של הרמב"ם. מדוע יהיה הרמב"ם רכושם של אנשי הדת בלבד? אצל ביסטריצקי הזמנו מחזה על הרצל והוא יוצג ביום מותו של הרצל. אצל לאה גולדברג הזמנו חומר בציל עין-גב. אנחנו הולכים בכיוון של פיתוח כוחות מקומיים. "ענבל" הוא חלק אינן גדלי של הדברים האלה. אנחנו היוזמים והמארגנים את כל הדברים האלה. (א. מ. גניחובסקי: כיצד יכול אדם שלא קרא את "היד החזקה" לכתוב מחזה על הרמב"ם?) כיצד יכול איש שלא למד בישיבה - לונל - לכתוב מחזה על דוד? - ובנצל וגולד התמללו מן המחזה. וכיצד יכול אדם כמו דריוס מילוא, שלמי הזמנתנו כתב את המוזיקה, לכתוב אותה בצורה כזאת שיאמרו עליה שזאת המעם הראשונה שזומעים מוזיקה עברית ולא צהפתית? נתנו למיר כסף כדי לקנות ספרים ולעיין בהם, על-מנת שיוכל לכתוב את המחזה. אני מקווה שהפסטיבל גם כן יצליח.

המטך דברי א. עזר:

אתם יכולים להציע לנו הצעות כדי שהדברים האלה יצליחו. אבל עליכם להבין את החשיבות הרבה של סיתוח הכוחות האלה. אנו רוצים ליצור מסורת של מסגנים אלה, גם למטווח תיירים וגם לתת לתיירים זמן לבידור.

בידי נמצאת טורה של חוברות תעמולה מארצות שונות - ימן, בלגיה, איטליה, יון ועוד ועוד - ובהן מומיעות ידיעות על סטיבלים שונים, כדי למשוך תיירים. אנחנו שלחנו למשרדי הנסיעות את לוח המסגנים, ועל-ידי כך הוכרה העובדה שנכנסנו ללוח המעולות. עד עכשו לא גבולנו בזה. ב-1955 נכנס לדבר הזה בפעם הראשונה.

ח. אריאב: האם המחלקה העוסקת בתיירות נמצאת במגע עם המחלקה להסקעות חוץ, כדי לעניין את התיירים לא רק במסטיבלים אלא גם בהסקעות חוץ?

א. עזר: שאלו כאן אם יש לנו תבנית. יש לנו דרך מסוימת, שאנחנו חושבים שהיא נכונה. הנה למשל, סנתה אלי קבוצה של אנשים וביקשה שבמליץ על הקמת רגלסות וסולי ברג'ר. הם אמרו שאם אנחנו רק נמליץ, הם יצליחו להסדיר את הדבר. אנחנו סרבנו. אמרנו שמונקו ופולי ברג'ר יכולים התיירים לראות במקומות אחרים. כאשר תיירים באים אלינו, הם רוצים לראות דברים אחרים. מאתנו הם לא יקבלו המלצה כזאת.

אנו מספלים למשל בקרית האמנים שבצפת. גריה עם 15/20 אמנים ואסר לראות מה גדולה השמעתם על העיר. תוכלו לראות את יצירותיהם בכל בתי-המלון, והם משלמים בתמונות בעד השרותים השונים שהם מקבלים. אנחנו יזמנו, ויחד עם משרד החינוך יז בדעתנו לקיים סמור קיצי לפיירות - פיקסו, טאגאל, חנה אורלוב - ועל-ידי כך לסתח את הדברים האלה בצפת, עיר הקבלה. הוא הדין לגבי עין-הוד. כל הדברים האלה נעשים בסיתוף פעולה עם גורמים שונים. אני מקווה שתאמרו שאכן זאת היא הדרך לסיתוח.

ח"כ למדן אמרה שרוטם רע מאד נוצר אצל התיירים, בגלל העובדה שהם שלמו בשביל הכרטיסים שלהם. ובכן, כאן היה המצב כזה: הודיעו לנו שבשבילנו יש 300 כרטיסים ותו לא. בארץ היו 3000 תיירים. ידענו שלא ייתכן שרק 300 יקבלו כרטיסים ועל כן החלטנו להקים מקומות ישיבה ולמכור את הכרטיסים. ואין כל רע בכך. גם להכתרת המלכה בבריטניה במכרו 100 אלף כרטיסים במחיר של 5 לירות שטרלינג. הרע הוא לא בזה שמכרנו את המקומות, אלא בזה שמכרנו להם סחורה לא טובה. אבל גם בנדון זה לא היתה לנו ברירה. לראותנו הועמדו זתי חלקות - האחת בשיפוע, ועליה ישבו 20 אחוז מן התיירים ואלה היו מרוצים מאד. החלקה השניה היתה חלקה, וכדי לסדר עם שיפוע היינו צריכים להשקיע עשרת אלפים לירות. זאת לא יכולנו לעשות. אנחנו רצינו להקים גם על החלקות האלו, אלא שאמרו לנו: נטיא המדינה יושב בלי כיסוי, כל הממשלה יושבת תחת כיפת השמים ואת התיירים תושיבו תחת גג? אנחנו לומדים מן הנסיון, אבל איבנו יודע אם עשינו זגיאה, כי אילו התיירים היו נסענים בלי כרטיסים היה יותר גרוע. אנו מספלים כבר 4 חדשים בקטר לטנה זו, אך הדבר הזה אינו תלוי בנו. רק לפני שבועיים נתקבלה החלטה עקרונית שהמצעד יתקיים השנה ברמת-גן. אבל זו אינה החלטה עדיין ואיננו יכולים לספל בדבר. אילו היה הדבר תלוי בי, הייתי מחליט שהמצעד צריך תמיד להיות בירושלים. העברת המצעד ממקום למקום גורמת לקשיים. אני מחכה להחלטה ואז נתחיל למעול בכל העניינים הנוגעים לנו.

הזכרתי קודם את הסטיבלים הים-תיכוניים בשנת 1956. אנחנו מנהלים מוצ'ם עח יון ואיטליה. הכוונה היא שבחדשים מאי-יוני 1956 יתקיימו מסגנים בכל אותן הארצות. הדבר ימשך כשנה שבועות ואנו מבצעים את כל המעולה הזאת יחד, פרטומים והודעות, ומסבירים לתיירים שבנסיעה אחת יכולו לבקר בשלוש הערים העתיקות: ירושלים - 3000 שנה, אתונה - 2500 שנה ופלוורנץ - 2000 שנה. כל אחד יראה את העיר העתיקה צד בצד עח היסגים הדישית בשדה האמנות והתרבות.

המטן דברי א. עזר:

דובר כאן על אכסניות. בטביל באר-טבע קבעו 5000 ל"י והעירייה תתן 3400 ל"י, כדי להכניס את הציפורים הדרושים. האכסניה תוכל לאכסן 85 איש במקום 41.

גם בטנה הבאה אנו רוצים להמשיך למטל בזה. אנו מעריכים מאד את המעולה הזאת. מקיימים ועידות של טוונטיים. כסף רב זה לא יכניס לנו, אבל יש לזה ערך רב מבחינות אחרות של תירות הנוער.

אזר לחינוך ציבורי - תוכלו לקרוא בדף 16 אל התזכיר שלי, שבאנו בדברים עם מינהל ההסברה והוא עומד לבצע מעולה רחבה מאד של חינוך ציבורי במובן קבלת אורחים. כדי שהארץ תהיה אהובה על האזרח יש ליצור אוירה חיונית. זוהי אחת הסיבות של הכילון באר-טבע. אנחנו רוצים לסדר כינוס רחב מאד של נציגי כל הגופים העוסקים בתעמולה. זאת נעשה יחד עם מינהל ההסברה. עד עכשו קיימנו הדצאות בודדות.

קבלת אורחים - נכון דבר. אנחנו מחתלים לעשות ויש עוד הרבה מה לעשות, ולשם כך אנו זקוקים לעזרה מצדדים טובים. כאשר המדובר הוא בבתי-מלון, קיימת ועדה מיוחדת המבקרת בבתי-המלון ואם יש תיקונים ושיפורים היא חוזרת ומבקרת כדי לראות אם אמנם בוצעו התיקונים והשיפורים.

דיברו על נהגים. יש לנו בארץ 136 מורי-דרך זגמרו את הקורסים שלנו, שבהם תופסת שאלת הביטחון וההתנהגות מקום נכבד מאד. בין אלה יש 71 בעלי מוניות. אנו תומכים בזה שבהג יהיה גם מורה-דרך. יש לנו מיקוח על מעולות הנהגים העובדים עם מרכז התיירות. היו מקרים שמנו אלינו בתלונה והיו מקרים שהחזירו את הכסף המיותר שקיבלו. היו שני מקרים שבהם לא אישרנו את המטף הרשיון לסנה הבאה. אינני יכולים לפקח על נהגים שאינם נמצאים בקשר אתנו או תחת חסותנו.

אזר לשעון - בשאלה זו מטפל משרד המניות. הובאו כבר מספר שעונים מקנדינביה, אלא שמספרם אינו מספיק בטביל כל בעלי המוניות, ואין חלק רוצה להתקיים, מבלי שכל יתקינו אצלם שעונים כאלה. אך גם השעון לא יפתור את הבעיה, כי הנסיעות מחוץ לעיר אינן מחויבות לשי השעון. אנחנו רוצים לחנך את התלמיד שיחמט באותם הנהגים הנמצאים תחת מיקוחנו. הרעיון להתקין שלט על המכונית הוא יפה מאד ואני מקבל אותו, ומודה בטבילו.

אזר לתכניות טאלות משקיות - אנחנו הכינונו תכנית לשלוש שנים, להגיע למאה אלף. אשמח מאד אם תאשרו תכנית זו, כדי שלא תהיה תכנית של מרכז התיירות בלבד, אלא תכנית רשמית שלכם.

ח"כ פורדר אמר שקיימת דיסטרומוניציה בין 50 אלף תיירים אמריקנים שביקרו בארופה ו-20 אלף שביקרו בישראל. ראשית, יש לזכור שבין התיירים יש יוצאי ארצות זרות, וכיום שהיאודים רוצים לבקר בישראל, כך כל אחד מהם רוצה לבקר בארצו-הוא וצאמריקה לא יושבים אמריקנים מדור-דורות, אלא הכל עם הם באי ארצות זרות. בין המבקרים בארופה יש 20 אחוז הבאים לשם לרגלי עסקיהם. יש לנו רזרבה מסוימת. לא דיאלי לדבר על 300 אלף תיירים, אבל דיאלי לומר על 100 אלף, וגם בטביל ה-100 אלף עלינו להכין את עצמנו. אילו היה בא מחר השילוט עם הארצות הסובכות והיינו מקבלים עשרות אלפים תיירים, היה נוצר מצב ולא היינו יכולים לקבלם. גם מבחינה תקציבית צריך להתכונן ל-100 אלף.

ח"כ פורדר דיבר על פלקטיה. אנחנו מפיצים את הפלקס וחברות הנסיעות קובעות את הסיכומים שלהם. הטנה הוצאו 200 חוברות על-ידי חברות הנסיעות. משרד החוברות המוצא על-ידינו הוא קטן מאד, ולא היינו יכולים להחזיק מעמד אילו לא הסמנו על חברות הנסיעות שימצאו חומר תעמולתי בטבילנו. יש לנו דוגמאות של סיכומות "הארץ הקדומה", "ארץ התנך" - סיכומות בטביל יהודים ולא-יהודים כאחד.

גמר דברי א. עזרי

אשר לבתי-מלון - העניין אינו בזה שלא
נותנים להם מסטיק, אלא בזה שאין להם כסף כדי להחזיק מעמד. במלון "בנסיא"
צריכים היו בעלי בית-המלון לאלץ את המסכורת הראשונה לעובדים מכסף
שקיבלו מאורחיהם. בית-מלון, בתנאים נורמליים, צריך שיהיה לו מחזור
לשנתיים בארופה לשל, אחרי המלחמה, נבנו בתי-המלון ב-80% מכסף
של תכנית מרטל דרק ב-20% מכספי הבעלים. כאשר בתי-המלון היו מוכנים,
היה להם כסף לנהל אותם. לא כן אצלנו.

לשאלת ה"כ אריאב בדבר המצע עם המחלקה
להסקעות הון - אין לנו מצע מסטיק וצריך לחזק אותו.

היור י. גורי:
בשעת הדיון בתקציב נזמין את ב"כ המטרדים
הזונים ונקבל מהם אינפורמציה נוספת.
מטרת הברור המוקדם הזה היא לחסוך זמן. אבל כאשר נגיע לתקציב מטרד
המסחר והתעשייה ודאי נרצה להציג עוד שאלות.

ה-טיבה נועלה בטעה 11.05
=====